

Χρήσιμες επισημάνσεις στις αντίστροφες συναρτήσεις του Μαύρου Γιάννη, Μαθηματικού

A) Αντίστροφη και μονοτονία

Πρόταση: Αν μία συνάρτηση $f : A \rightarrow \mathbb{R}$ είναι γνησίως μονότονη, τότε αντιστρέφεται και η αντίστροφή της συνάρτηση $f^{-1} : f(A) \rightarrow \mathbb{R}$ είναι επίσης γνησίως μονότονη με το ίδιο μάλιστα είδος μονοτονίας.

Απόδειξη:

Έστω f γνησίως αύξουσα στο A . (Ομοια εργαζόμαστε αν είναι γνησίως φθίνουσα)

Τότε για $x_1, x_2 \in A$ με $x_1 < x_2$ θα είναι $f(x_1) < f(x_2)$.

Συνεπακόλουθα για $x_1 \neq x_2$ θα είναι $f(x_1) \neq f(x_2)$ οπότε η f είναι "1-1" και ως εκ τούτου αντιστρέψιμη.

Τώρα θα αποδείξουμε ότι: $\forall y_1, y_2 \in f(A)$ με $y_1 < y_2 \Rightarrow f^{-1}(y_1) < f^{-1}(y_2)$ (*)

Έστω τώρα η σχέση (*) δεν ισχύει. Τότε θα ισχύει η άρνησή της, που είναι:

$$\exists y_1, y_2 \in f(A) \text{ με } y_1 < y_2 \Rightarrow f^{-1}(y_1) \geq f^{-1}(y_2)$$

Έτσι, και αφού f γνησίως αύξουσα στο A , από την $f^{-1}(y_1) \geq f^{-1}(y_2) \Rightarrow f(f^{-1}(y_1)) \geq f(f^{-1}(y_2))$, δηλαδή: $y_1 \geq y_2$, άρα άτοπο.

Επομένως σχέση (*) ισχύει και ως εκ τούτου η f^{-1} είναι γνησίως αύξουσα στο A

B) Σχετικά με τις γραφικές παραστάσεις δύο αντίστροφων συναρτήσεων

Πρόταση 1: Αν μία συνάρτηση $f : A \rightarrow \mathbb{R}$ αντιστρέφεται, τότε οι γραφικές παραστάσεις C_f της f και $C_{f^{-1}}$ της f^{-1} είναι συμμετρικές ως προς την ευθεία $y = x$ (διχοτόμο της $1^{ης}$ και της $3^{ης}$ γωνίας των αξόνων)

Απόδειξη:

Έστω μία συνάρτηση $f : A \rightarrow \mathbb{R}$ αντιστρέφεται. Έχουμε:

$$M(\alpha, \beta) \in C_f \Leftrightarrow \beta = f(\alpha) \Leftrightarrow \alpha = f^{-1}(\beta) \Leftrightarrow M'(\beta, \alpha) \in C_{f^{-1}}$$

Και επειδή τα σημεία $M(\alpha, \beta)$ και $M'(\beta, \alpha)$ είναι συμμετρικά ως προς τη ευθεία $y = x$, συνάγεται ότι οι γραμμές C_f της f και $C_{f^{-1}}$ της f^{-1} είναι συμμετρικές ως προς την ευθεία $y = x$.

Πρόταση 2: Αν μία συνάρτηση $f : A \rightarrow \mathbb{R}$ αντιστρέφεται και οι γραφικές παραστάσεις C_f της f και $C_{f^{-1}}$ της f^{-1} έχουν ένα μοναδικό κοινό σημείο, αυτό ανήκει στην ευθεία $y = x$

Απόδειξη:

Έστω ότι οι C_f και $C_{f^{-1}}$ έχουν ένα μοναδικό κοινό σημείο, το $M(\alpha, \beta)$. Τότε:

$$\left\{ \begin{array}{l} (\alpha, \beta) \in C_f \\ (\alpha, \beta) \in C_{f^{-1}} \end{array} \right. \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \beta = f(\alpha) \\ \beta = f^{-1}(\alpha) \end{array} \right. \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \alpha = f^{-1}(\beta) \\ \alpha = f(\beta) \end{array} \right. \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} (\beta, \alpha) \in C_{f^{-1}} \\ (\beta, \alpha) \in C_f \end{array} \right.$$

Άρα το σημείο $M'(\alpha, \beta)$ είναι επίσης κοινό των C_f και $C_{f^{-1}}$. Έτσι, από την υπόθεση έχουμε: $(\alpha, \beta) = (\beta, \alpha)$ και συνεπώς $\alpha = \beta$. Επομένως το κοινό σημείο ανήκει στην ευθεία $y=x$.

Πρόταση 3: Αν μία συνάρτηση $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ αντιστρέφεται τότε οι εξισώσεις $f(x) = x$ και $f^{-1}(x) = x$ είναι ισοδύναμες.

Απόδειξη:

- Έστω $x_0 \in A$ για το οποίο ισχύει $f(x_0) = x_0$,
Τότε θα είναι και $f^{-1}(f(x_0)) = f^{-1}(x_0) \Rightarrow x_0 = f^{-1}(x_0)$.
- Έστω τώρα $x_0 \in f(A)$ για το οποίο ισχύει $f^{-1}(x_0) = x_0$,
Τότε θα είναι και $f(f^{-1}(x_0)) = f(x_0) \Rightarrow x_0 = f(x_0)$.

Πρόταση 4: Αν μία συνάρτηση $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ αντιστρέφεται και είναι γνησίως αύξουσα τότε τα κοινά σημεία των C_f και $C_{f^{-1}}$ (αν υπάρχουν) ανήκουν στην ευθεία $y=x$.

(Δηλαδή οι εξισώσεις $f(x) = x$ και $f^{-1}(x) = f(x)$ είναι ισοδύναμες).

Απόδειξη:

- Έστω $x_0 \in A$ για το οποίο ισχύει $f(x_0) = x_0$,
Τότε θα είναι και $f^{-1}(f(x_0)) = f^{-1}(x_0) \Rightarrow x_0 = f^{-1}(x_0)$.
Τελικά είναι $f^{-1}(x_0) = f(x_0)$
- Έστω τώρα $x_0 \in A \cap f(A)$ για το οποίο ισχύει $f^{-1}(x_0) = f(x_0)$ (**). Θα δείξουμε ότι είναι και $f(x_0) = x_0$. Πράγματι, έστω ότι: $f(x_0) > x_0$.
Τότε αφού η f είναι γνησίως αύξουσα, έχουμε:
 $f(x_0) > x_0$, λόγω της (**) $\Rightarrow f^{-1}(x_0) > x_0 \Rightarrow f(f^{-1}(x_0)) > f(x_0) \Rightarrow x_0 > f(x_0)$. Άτοπο
Όμοια φτάνουμε σε άτοπο αν υποθέσουμε ότι $f(x_0) < x_0$.
Άρα $f(x_0) = x_0$ και το σημείο με τετμημένη x_0 ανήκει στην ευθεία $y=x$.

Σημείωση. Η παραπάνω πρόταση δεν ισχύει αν η συνάρτηση f είναι γνησίως φθίνουσα.